

ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ **ਬਨਾਮ** ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਐੱਮ. ਐੱਮ. ਪੁੰਛੀ, ਜੇ.)

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

“ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ **ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ** ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ।

ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਬੇਤੁਕਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(7) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(8) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, - 17 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 12 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ) ਪਰ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਗਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਕਵੇਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

ਐਚ.ਐਸ.ਬੀ _

ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਛੀ ਜੇ.

ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ/ 1985 ਦਾ ਨੰਬਰ 2166-ਐਮ

24 ਅਪ੍ਰੈਲ 1985

ਅੱਤਵਾਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਖੇਤਰ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ) ਐਕਟ (1984 ਦਾ LXI) — ਧਾਰਾ 15(4) — ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1974 ਦਾ II) — ਧਾਰਾ 438 ਅਤੇ 439 — ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ (1878 ਦਾ XI) — ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 25 — ਅਧੀਨ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ I ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਯੋਗ J ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਮੁਲਜ਼ਮ d ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ-ਕੀ ਰੱਖ ਰਖਾਯੋਗ ਹੈ-ਦੋਸ਼ੀ

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ - ਜ਼ਮਾਨਤ - ਕੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1878 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਅੱਤਵਾਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਖੇਤਰ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ) ਐਕਟ, 1984 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 15(4) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਗੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤ।

I.L.R. Punjab and Haryana (1985)2

(ਪਰਾ ੬)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਤਰੱਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਵਾਜ਼ਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੭)

ਸੀਆਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਪੀਸੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਦੀ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ ਨੰ. 81, ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਥਾਣਾ ਸਮਰਾਲਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਜੀਵ ਭੱਲਾ।

ਐਚ.ਐਸ ਬੇਦੀ, ਡੀ. ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ. ਐਮ ਪੁੰਡੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ)।

(1) ਸਮਰਾਲਾ ਦੇ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਵੱਲੋਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਸਮਰਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ 'ਅਫੀਮ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਆਦਿ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਮਾਸਕ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਸਤੰਬਰ, 1984 ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ 5617 ਦਾ ਨੰਬਰ 56171 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟਾਲਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ 32. Webley Scatt. ਰਿਵਾਲਵਰ ਬੇਅਰਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੰਬਰ 474/8 ਸਮਰਾਲਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੂਪ ਸਿੰਘ ਮਿਨਹਾਸ, ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਨੇ 21 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਉੱਤੇ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ। ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਐੱਮ. ਐੱਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.)

ਪੰਜਾਬ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ 28 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! ਪੁਲਿਸ ਥਾਣਾ ਸਮਰਾਲਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(3) ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੰਬਰ, 1984 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਸਲਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵੱਲੋਂ 5 ਮਾਰਚ 1985 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ- 12 ਮਾਰਚ 1985 ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ *ਰਾਹੀਂ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ*, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਫੀਮ ਐਕਟ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 224, ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਲੀਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਤ ਸੀ, ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸੀ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਡੀ.ਐੱਸ.ਪੀ ਸ੍ਰੀ ਅਨੂਪ ਸਿੰਘ ਮਿਨਹਾਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ 21 ਸਤੰਬਰ 1984 ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ. ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਸਮਰਾਲਾ। ਉਸਨੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

(4) 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਨੂਪ ਸਿੰਘ ਮਿਨਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਹਥਿਆਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ! 21, 1984. 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਬਿਤ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਜੋ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਪੁਲਿਸ ਥਾਣਾ ਸਮਰਾਲਾ ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 81 ਦੇ ਤਹਿਤ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ 1985 ਨੂੰ *ਅਸਲਾ* ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ .32 ਰਿਵਾਲਵਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਕਬਜ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਰਿਵਾਲਵਰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਕੇ ਅੰਤਰਿਮ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹੜਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ।

>iiMwwffiiHiffTB>iTiiTaT*TInTrfniraiwiiiTiiMi~nir: *~ . iiiwi.'Bir*»rr»nwrr ' iT!w '!' 'j' T".TWiir*^*wtiiniinCT*T >S'TT' - *~ y.'*~?TrTT

ਜਿਸ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਬਿਆਨ-, ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 21 ਸਤੰਬਰ 1984 ਨੂੰ ਡੀ.ਐੱਸ.ਪੀ. ਅਨੂਪ ਸਿੰਘ ਮਿਨਹਾਸ ਵੱਲੋਂ ਰਿਵਾਲਵਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਲਫਨਾਮਾ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਰਿਵਾਲਵਰ ਖੋਹੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਡਰ ਟੇਕਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਹੋਰ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋਵੇ। ਸ੍ਰੀ ਐਮ ਐਲ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਸਮਰਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। - ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ

I.L.R. Punjab and Haryana (1985)2

ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਰਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਦੀ ਭੀਖ ਹੋਵੇਗੀ।

(6) ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਅੱਤਵਾਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਖੇਤਰ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ) ਐਕਟ, 1984 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 15(4) ਧਾਰਾ 438 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਨਾ. ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

(7) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ

ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਡੀ. ਐੱਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.)

ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਪੈਰ ਮਾਰ ਰਹੀ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਹ ਪੱਧਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਸਦੀ ਤੁਰੰਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਧਾਰਾ 439, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ ਲਿਲਜਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 439-ਏ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

NR ੬.

ਡੀ. ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ.)

ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1985 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2092 ।

24 ਅਪ੍ਰੈਲ 1985

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੁਲਜ਼, 1934 — ਨਿਯਮ 16.2 ਅਤੇ 16.24(1) — ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ — ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ — ਅਪਲੇਖਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੰਡ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਆਰਡਰ — ਇੱਕ ਆਰਡਰ —। ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ — ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ — ਅਜਿਹੀ ਗੈਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ — ਕੀ ਨਿਯਮ 16.24 1 (1)(ix) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ — • ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ — ਕੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੁਲਜ਼, 1934 ਦਾ ਨਿਯਮ 16.2(i) ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਾਵ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਪੱਖ ਤੋਂ ਜੀਵਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ